

ни подава Богъ, за да ни изяви че ся е спріятиль съ человѣцы-те. Не треба убо да зrimе тая дуга, безъ да благодариме отъ сердца Богу, за доброта-та кои е пріалъ да ни прости. Нека возлѣзиме, понеже е атмосфера-та студена. Ожидавамъ Вы утрѣ, но вы заповѣдувамъ да не вкушавате сось чиврастина.

Бож. Ще вкушиме покойно, но за возмездіе ишешъ ни приказа една Басня.

Уч. Воистина, чада моя, обѣцавамъ ви ся.

РАЗГОВОРЪ.

Ч Е Т В Е Р Т Ы Й.

ДЕНЬ ЧЕТВЕРТЫЙ.

Пав. Стояхме на трапеза-та половина часъ учителю: треба прочее да ни пракажешъ Басня-та.

Уч. Сось радость: по Павелъ не има да ми даде нищо?

Пав. Да, учителю; ето една книга, на коя-то написани разни лопши нѣща; но тя монимъ да я прочитешъ тайно.